

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nobina Finland Oy

De andre parter i sagen: Helsingin seudun liikenne-kuntayhtymä og Oy Pohjolan Kaupunkiliikenne Ab

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF ⁽¹⁾ om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (forsyningsvirksomhedsdirektivet af 2004) til hinder for en fortolkning, hvorefter en ordregivende myndighed i en situation, hvor der kan afgives tilbud på flere eller alle delkontrakter i en kontrakt, ved hjælp af en klausul i opfordringen til at afgive tilbud kan begrænse antallet af delkontrakter, som kan tildeles en enkelt tilbudsgiver (begrænsningsklausul)?
- 2) I henhold til den begrænsningsklausul, som anvendes i den i den foreliggende sag omhandlede udbudsprocedure vedrørende bustrafik, går — når de kontraktsgenstande, som en tilbudsgiver har vundet, overstiger det i klausulen fastsatte maksimale antal køretøjsdage — den kontraktsgenstand, hvor pointforskellen mellem det bedste og det næstbedste tilbud, multipliceret med antallet af køretøjer i den pågældende kontraktsgenstand, er mindst, over til den tilbudsgiver, som har afgivet det næstbedste tilbud. Anvendelsen af begrænsningsklausulen kan føre til, at den tilbudsgiver, der har afgivet det bedste tilbud på den omhandlede kontraktsgenstand, på grundlag af udbudsproceduren samlet set får tildelt kontrakt på færre køretøjsdage end den tilbudsgiver, som har afgivet det næstbedste tilbud på kontraktgenstanden.
 - a) Kan der ved bedømmelsen af denne begrænsningsklausuls lovlighed tages hensyn til, hvilket konkret resultat anvendelsen af begrænsningsklausulen i udbudsproceduren kan føre til, eller skal dette bedømmes abstrakt, således at anvendelsen af en begrænsningsklausul som den i hovedsagen omhandlede i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet af 2004 enten er lovlig eller ulovlig?
 - b) Er de omstændigheder, som i opfordringen til at afgive tilbud er anført som begrundelse for klausulen, og som omhandler konkurrencesituationen inden for linjebustrafik i regionen Helsinki og mindskelse af den driftsrisiko, som overtage af et stort trafikvolumen samt gennemførelse af trafik på ændrede linjer medfører for trafiktjenestens kvalitet, relevante for bedømmelsen af, om en begrænsningsklausul som den i hovedsagen omhandlede er lovlig?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 134, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. april 2019 — Porin kaupunki

(Sag C-328/19)

(2019/C 220/29)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Porin kaupunki

Andre parter i sagen: Porin Linjat Oy og Lyttylän Liikenne Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF ⁽¹⁾ af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at modellen med den ansvarlige kommune, således som den optræder i den i denne sag omhandlede samarbejdsaftale mellem kommuner, opfylder betingelserne for en overdragelse af kompetence, som ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde (C-51/15, Remondis) eller for et horisontalt samarbejde, som ikke er underlagt udbudspligten (C-386/11, Piepenbrock), eller foreligger der i den foreliggende sag et yderligere, tredje tilfælde?
- 2) Såfremt modellen med den ansvarlige kommune som omhandlet i samarbejdsaftalen opfylder betingelserne for overdragelse af kompetence: Anses — i forbindelse med en tildeling af kontrakter, som sker i henhold til overdragelsen af kompetence — den offentlige instans, som kompetencen er overdraget til, for ordregivende myndighed, og kan denne offentlige myndighed på grund af den kompetence, som de andre kommuner har overdraget til den som ansvarlig kommune, tildele tjenesteydelseskontrakter til en til denne myndighed knyttet enhed uden udbudsprocedure også for så vidt, som tildelingen af disse tjenesteydelseskontrakter uden instituttet »den ansvarlige kommune« ville påhvile de kommuner, som har overdraget kompetencen, som disses egen opgave?
- 3) Såfremt modellen med den ansvarlige kommune som omhandlet i samarbejdsaftalen derimod opfylder betingelserne for et horisontalt samarbejde: Kan de kommuner, som deltager i samarbejdet, uden udbudsprocedure tildele tjenesteydelseskontrakter til en kommune, som deltager i samarbejdet, og som uden udbudsprocedure har tildelt disse tjenesteydelseskontrakter til en enhed, der er tilknyttet denne kommune?
- 4) Tages der i forbindelse med prøvelsen af, om et selskab udøver den væsentligste del af sine aktiviteter for den kommune, som kontrollerer det, ved beregningen af den del af omsætningen, som vedrører kommunen, hensyn til omsætningen i et selskab, som ejes af kommunen, og som udfører transporten som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 ⁽²⁾ om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (herefter »forordningen om offentlig personbefordring«), for så vidt som selskabet opnår denne omsætning fra den transport, som kommunen organiserer som kompetent myndighed som omhandlet i forordningen om offentlig personbefordring?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 134, s. 114.

⁽²⁾ EUT 2007, L 315, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 24. april 2019 — DA mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien og Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne — og FC, SC European Food SA, SC Starmill SRL og SC Multipack SRL mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien, DA og Eurocontrol — Organisation européenne pour la sécurité de la navigation aérienne

(Sag C-333/19)

(2019/C 220/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles